

РЕШЕНИЕ

№ 2091

гр. София, 20.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав, в публично заседание на 06.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Албена Рибарска, като разгледа дело номер **9105** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по реда на чл. 145-178 АПК във връзка с чл. 215 от ЗУТ.

Образувано по жалба на Ц. С. З. срещу ЗАПОВЕД № ДК-02-ЮЗР-323 от 21.07.2011г. на Началника на РДНСК, Югозападен район, сектор С..

В жалбата са развити съображения за незаконосъобразност на обжалваната заповед, поради съществени нарушения на административно-производствените правила и противоречие с материалния закон – основания за оспорване по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК. Претендира се от съда, постановяване на съдебен акт, с който атакуваната заповед да бъде отменена, като незаконосъобразна.

Ответникът – Началникът на РДНСК, Югозападен район, сектор С. редовно призован за насрочените открити съдебни заседания не изпраща представител и не изразява становище по подадената жалба.

Заинтересованите страни- Е. Д. З. и А. Д. З. не изразяват становище по жалбата.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА не изпраща представител в съдебните заседания на 06.01.2012г. и 06.04.2012г., който да вземе становище по основателността на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град, след като прецени доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано със съставен от длъжностни лица в РДНСК, Югозападен район, сектор С. констативен акт № С6-143-12/20.05.2011г. и №

С6-143-12-1/20.05.2011г., с който е установен изграден строеж в УПИ VIII-58, 59 от кв.18 по плана на [населено място], представляващ едноетажна постройка със застроена площ от 368.50 кв.м. на кота – 3.35, частично излизаща пред уличната регулационна линия, като достъпът от улицата се осъществява чрез рампа, покритието е изпълнено с еднокатна дървена конструкция с наклон към имота. Конструкцията на гаража е стоманобетонова, скелетна, монолитна, а покривът е плосък, като по източната и северната му страна е изпълнена тухлена стена с дебелина 25 см., височина 2.2м. и дължина около 26 м. Според проверяващия орган строежът е изграден без строителни книжа- одобрен проект и разрешение за строеж, с което е допуснато нарушение по см. на чл.137 ЗУТ и чл.148 ал.1 ЗУТ.

Жалбоподателят Ц. С. З. е уведомена за образуваното административно производство по реда на чл. 225 от ЗУТ, като срещу издадения констативен акт е подадено писмено възражение вх.№ С6-143-07-037/26.05.2011г. и възражение вх.№ С6-143-07-036/26.05.2011г., които при разглеждане на преписката не са уважени.

Въз основа на съставения констативен акт и на основание чл. 225, ал. 1 във връзка с чл. 222, ал. 1, т. 10 от ЗУТ и чл.225 ал.2 т.2 ЗУТ, Началника на РДНСК, Югозападен район, сектор С. е издал оспорената в настоящото производство ЗАПОВЕД № ДК-02-ЮЗР-323 от 21.07.2011г., с която е наредил премахването на незаконния строеж- „подземен гараж с помощни помещения и тухлена стена”, находящ се в УПИ VIII-58, 59 от кв.18 по плана на [населено място]. В мотивите на заповедта административният орган е приел, че строежът е извършен без строителни книжа-одобрен проект и строително разрешение, като по този начин се нарушават чл.137 ал.3 и чл.148 ал.1 ЗУТ и същият се явява незаконен.

Във връзка с компетентността на административния орган постановил оспорения индивидуален административен акт на съда е представена ЗАПОВЕД №РД-13-446/01.11.2010г. на Началника на ДНСК.

С отказ на Главен архитект на Столична община, район „П.” по заявление вх.№ 94-А-17/12.01.2004г. е отказано узаконяването на „ пристройка към двуетажна жилищна сграда, гараж и открит басейн”, находящи се в УПИ VIII-58, 59 от кв.18 по плана на [населено място] с административен адрес: [населено място], [улица].

Този административен акт е бил обжалван по административен ред, като със Заповед № ДК-04-109/10.04.2005г. Началника на Столична РДНСК е оставил в сила отказа за узаконяване на „пристройка към двуетажна жилищна сграда, гараж и открит басейн”.

Срещу този индивидуален административен акт по реда на чл.215 ЗУТ е била подадена жалба Ц. С. З., А. Д. З. и Е. Д. З., като е било образувано адм.дело № 3259/2005г. по описа на СГС, Административно отделение, III-В състав.

Със съдебно решение от 06.01.2011г. по адм.дело № 3259/2005г. СГС, АО, III-В състав е отхвърлил така подадената жалба. Съдебният акт е влязъл в законна сила на 14.02.2011г.

При така установената фактическа обстановка, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град формира следните правни изводи:

Жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Правомощието на административния орган да издаде заповед по чл. 222, т. 10 от ЗУТ, с която да разпореди премахването на строеж, е обусловено от установяването на уредените в ал. 2 на чл. 225 от ЗУТ материално-правни предпоставки,

квалифициращи строежа като незаконен. Хипотезите на чл. 225, ал. 2, т. 1 и т. 2 във връзка с чл. 137, ал. 3 от ЗУТ уреждат изискванията извършваните строежи да се изпълняват в съответствие с предвижданията на подробния устройствен план и съгласувани и одобрени инвестиционни проекти при условията и реда на ЗУТ, което е пораждащ законосъобразното им извършване факт според чл. 148, ал. 1 от ЗУТ и ги включва в категорията на разрешените строежи. В процесния случай, като е квалифицирал строежа като незаконен и е разпоредил премахването му, административният орган е приложил правилно материалния закон към установените в хода на административното производство факти.

Както се посочи по-горе в мотивната част на съдебния акт за процесния обект „подземен гараж с помощни помещения и тухлена стена”, находящ се в [населено място], [улица] издаден отказ за узаконяването му, който е потвърден по административен и съдебен ред, като законосъобразен. Ето защо, следва да се приеме, че към момента на издаване на оспорения административен акт- 21.07.2011г. за така извършеното строителство няма издадено разрешение за строеж и одобрени инвестиционни проекти. Фактическите констатации на ответната страна залегнали в мотивната част на оспорения административен акт не бяха оборени от жалбоподателя в хода на съдебния процес. След като, за строежа не са издавани строителни книжа и същият не е бил узаконен по реда на §184 от ПЗР на ЗУТ е налице хипотезата на чл.225 ал.2 т.2 ЗУТ, както правилно е приел и установил административният орган и при която възниква правомощието му да разпореди премахването на строежа.

При издаването на оспорената заповед не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Жалбоподателят Ц. С. З. е уведомена за образуването на административно производство по премахване на строежа, с което е спазено правилото на чл. 225, ал. 3 от ЗУТ и същата е упражнила правото си да подаде писмени възражения срещу съставените констативни актове от 20.05.2011г., с което е гарантирано и осигурено нейното участие в административния процес. Правилно и в съответствие с относимите материално-правни норми административният орган е установил факта, че строежът е незаконен, поради което подлежи на премахване по реда на чл. 225 от ЗУТ. Съответно и въведеното в жалбата възражение, че органът не е взел предвид относимите към спора факти е неоснователно.

При извършената в изпълнение на чл. 168 във връзка с чл. 146 от АПК служебна проверка за законосъобразност, съдът не констатира други основания за отмяна или обявяване на нищожност на атакувания акт. Оспорената заповед е издадена от компетентен по смисъла на чл. 225, ал. 1 от ЗУТ орган, при спазване на установената форма и в съответствие с целта на закона.

Поради изложените съображения оспорването като неоснователно следва да се остави без уважение.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, II отделение, 22 състав

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ц. С. З. от [населено място], [улица] срещу ЗАПОВЕД № ДК-02-ЮЗР-323 от 21.07.2011г. на Началника на РДНСК, Югозападен район, сектор С.,

като НЕОСНОВАТЕЛНА.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен Административен Съд на Р. Б. с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е постановено.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: